

טרף לביתה וחק לנצחותיה.
לוקחת ביום ונונגת בלילה.
ועכשיו אמר מר, שהזוווג נמצא
בלילה הזה?

אמר, ודיי שהזוווג נמצא בלילה
זהה. מה הטעם? משום שבלילה
זהה מפרישה נשות לכל אותם
חכמים שיזעדים את סודות
החכמה, והחבור והזוווג לא
נמצא ביום אחר בכל המשמחה
בל ערבוביה (אלא בשבייל זה) אחרת
כמו זה. משום שאומן נשות
שמחקמת, ממלחמת אומן
לחכמים, לצדיקים ולחסידים
בראו. ועד, אבל ללילה ולילה
נמצא זוג ודיי. מתי? בבחוץ
בלילה. והרי באנו. אבל לא בכל
הצדדים כמו בזוווג הזה.

ומשות פך, החכמים שיזעדים
הטודות, צריכים לסדר תפשמייהם
בלילה זהה. מה הטעם? משום
של כל ימות השבת יש להם רוח
אחרת ששורה על העולם,
ובלילה זהה יש להם רוח אחרת
קדושה עליונה שיורדת לבנים
קדושים, ואומה רוח נשכחת
מעתיק (החדש) כל העתקים,
ויורדת לתוך הנקודה תפחונה
לחת לה מנוכה לפל. וזה מתחלק
כל האדרדים, למעללה ולמטה,
כמו שנאמר ביני ובין בני ישראל.
ובשאותם חכמים יושבים
באותה רוח קדושה, הרוות
העלונה, צריכים לשמש את
מטתם, שהרוח הזו ממשיכה
אחריה למטה את כל אומן
נשות קדושים, וירושים
קדושים עליונים ברוח הזו
נשות קדושים לבנייהם ברואי.
בין שהרוח הזו שורה על העולם,
כל הרוות הרעות וכל
המקטרגים הרעים הספלקו מן
העולם, ולא צריכים להתפלל על
שםירה, משום שישראל שמורים

ליילה ותתן טרפ לביתה וחק לנצחותיה. נקטא
בימם, ויהבא בליליא. והשתא אמר מר
דזונגה אשטכח בהאי ליליא.

אמר, ודיי זונגה אשטכח בליליא דא. Mai
טעמא. בגין ההאי ליליא, אפרישת
נשותין לכל אינון (דף ר"ה ע"א) חכמיין, דידען
רוין דחכמתא. וחבורא, זונגה, לא אשטכח
ביוומא אחרא בכל חדרה, אלא ערביביא (ס"א
אלא בגין דא) אחרא, בגון דא. בגין דאיןון נשותין
דפליגת, פלייגת לוין בחכמיין, בצדיקים,
בחסידי כדקא יאות. (ס"א ותו גב) ובכל ליליא
וליליא, זונגה אשטכח ודיי. אימתי בפליגות
ליליא. והא אוקימנא. אבל לא בכל סטרין
כהאי זונגה.

ובגון דא, חכמיין דידען רוין, בעין לסדרא
נשותיא דלהון, בהאי ליליא. Mai
טעמא. בגין דכל יומי דשבתא, אית לוין רוחא
אחרא דשרא על עולם, דנחתא לבני
קדישין, וההוא רוחא נשביב מעתיקא (נ"א קדיש)
כל עתיקין, ונחתא לגו נקייה תטא, למיחב
בה נិיחא לכלא, ודיי אתפליג לכל סטרין,
לעילא ותטא, כמה דעת אמר ביני ובין
ישראל.

ובד אינון חכמיין, יתבין בההוא רוחא
קדישא, רוחא עלאה, בעאן לשמשא
ערסיהו, ההאי רוחא אמשיך אבתיריה לטא,
כל אינון נשותין קדישין, וירתין קדיש
עליזניין, בהאי רוחא, נשותין קדישין
לבניהון פרקא יאות.

בין ההאי רוחא שרא על עולם, כל רוחין
בישין, ובכל מקטריגין בישין, אסתלקין
מעולם ולא בעין לצלאה על גטווא, בגין